

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА –BASIC COURT OF MITROVICA

К.бр. 97/18

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Одељење за тешка кривична дела, у Већу састављеном од судија Томислава Петровић, као Председника већа и судија Радослава Марковић и Гордане Виријевић, као чланова већа, са правном секретарицом Јасмином Манојловић, у кривичном поступку против окривљеног Џ.С. из кога брани адвокат из Митровице, због кривичног дела Убиство у покушају из члана 178 у вези са чланом 28 КЗРК и кривичног дела Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК у реалном стицају са кривичним делом из тачке 1 диспозитива Оптужнице, по Оптужници Државног тужилаштва - Одељења за тешка кривична дела из Митровице КТ.І.бр. 47/2018 од 22.05.2018. године, након одржаног главног претреса дана 22.11.2018. године, донео је и истог дана јавно објавио у присуству оптуженог и његовог браниоца, следећу:

П Р Е С У Д У

Окривљени Џ.С. од оца и мајке рођене рођен..... године у селу општина са пребивалишем у насељу улица у са личним бројем..... косовар, аутомеханичар, ожењен, отац петоро деце, завршио средњу аутомеханичарску школу, сиромашног имовног стања, против њега се не води поступак за неко друго кривично дело, раније неосуђиван, налазио се у притвору од 30.03.2018. године до 22.11.2018. године.

К р и в и је

Што је дана 30.03.2018. године, у улици у насељу општина испред Спортског центра у ауто-перионици поседовао незаконито и противно Закону о оружју на Косову број 03/Л-143 пиштољ марке серијског броја..... са окретним цилиндром, чији је капацитет шест метака калибра 38 мм, специјал, заједно са четири метка истог калибра,

- Чиме је починио кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК.

На основу члана 7, 8, 9, 10, 17, 20, 21, 73, 374 став 1 КЗРК, у вези са чланом 364, 365, 366 и 367 став 1 подстав 1.2 и члана 193 став 1, те члана 453 ЗКП, оптуженог Ц.С.

О С У Ћ У Ј Е

На КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 8 (осам) месеци у коју казну му се има урачунати и време проведено у притвору од 30.03.2018. године до 22.11.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени Ц.С. да плати трошкове кривичног поступка у износу од 200 (двестотине) еура и износ од 50 (педесет) еура у Фонд за надокнаду жртвама злочина, а које трошкове је дужан да плати у року од 15 (петнаест) дана од дана правноснажности ове пресуде.

На основу члана 364 став 1 подстав 1.2 ЗКП оптужени Ц.С.

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 30.03.2018. године, око 18,15 часова, у ул. у селу у близини Спортског центра и ауто перионице после једне вербалне свађе у вези са ранијим проблемима око деце, окривљени и оштећени Н.Х. су се међусобно потукли, којом приликом је оптужени умишљајно покушао да лиши живота оштећеног Н. Х. на начин што је наоружан пиштољем марке са серијским бројем.....са окретним цилиндром, чији је капацитет шест метака калибра 38 мм специјал, у коме је имао четири метка, а потом пуцао један пут у правцу према земљи, а други пут у правцу оштећеног, где је један метак погодио оштећеног у груди, од чега је он задобио телесне повреде, а потом уверен да га је лишио живота одмах се удаљио са места догађаја,

- Чиме би починио кривично дело Убиство у покушају из члана 178 у вези члана 28 КЗРК.

Трошкови поступка за ово кривично дело падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени Н.Х. упућује се на грађанску парницу ради остварења имовинско-правног захтева.

На основу члана 375 став 3 КЗРК од оптуженог Ц.С. одузима се пиштољ марке „, серијског броја.....са два метка калибра 38 мм специјал.

О б р а з л о ж е њ е

I Историјат поступка

Основно тужилаштво у Митровици - Одељење за тешка кривична дела, подигло је Оптужницу КТ.бр. 47/2018 од 22.05.2018. године против оптуженог Џ.С. због кривичног дела Убиство у покушају из члана 178 у вези са чланом 28 КЗРК и због кривичног дела Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК у реалном стицају са кривичним делом из тачке 1 диспозитива Оптужнице.

Суд је у овој кривично-правној ствари заказао и одржао почетни претрес дана 08.06.2018. године. На том почетном претресу оптужени Џ.С. је признао кривицу за оба кривична дела, а суд је потом донео решење о прихватању тог признања, а након тога и пресуду. Донетом пресудом суд је оптуженог за кривично дело Покушај убиства осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело Држање у власништву, под контролом и неовлашћено поседовање оружја на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а потом му применом члана 80 КЗРК изрекао јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју казну му је урачунао и време проведено у притвору од 30.03.2018. године до укидања истог.

Против ове пресуде Државни тужилац и бранилац оптуженог, адвокат поднели су жалбе због свих жалбених разлога.

Одлучујући по жалби Апелациони суд у Приштини је својим Решењем ПАКР.бр. 427/2018 од 27.09.2018. године укинуо Пресуду Основног суда у Митровици К.бр. 53/2018 од 22.05.2018. године и предмет вратио Основном суду ради поновног суђења.

У поновном поступку Основни суд је одржао нови главни претрес, извео све доказе предложене у оптужници и поступио по налозима Апелационог суда изнетим у решењу о укидању прве пресуде, а након тога донео ову, другу по реду пресуду.

У својој завршној речи на новом главном претресу Државни тужилац је остао при поднетој оптужници и навео: Из изведених доказа и из одбране оптуженог, те на основу изјаве оштећеног утврђено је да је оптужени са децом оштећеног био у сукобу, тукли су се међусобно. Према становишту оптуженог деца оштећеног су тукла његову децу, а сви ти случајеви нису пријављивани полицији од стране оптуженог. Такође није пријављена ни претња коју му је упутио оштећени по казивању оптуженог. На основу увида у видео запис снимљен на ЦД-у види се место догађаја где је извршено кривично дело, види се моменат када оптужени први пут пуца, а да оштећени нема ништа у руци. После тога се види да је оптужени пуцао у сада оштећеног и да је он то умишљајно урадио, па имајући у обзир то да је оштећени погођен у витални део тела и то у груди, умишљај оптуженог је био да га лиши живота. Као што се види на снимку на ЦД-у оштећени није имао ништа у рукама. Такође се не види да је оштећени покушавао да песницом удари оптуженог, а такође није ударен ни дрвеним штапом. На ЦД-у се даље види да је оштећени након што је погођен пао на земљу, док се оптужени удаљава са места догађаја. Из лекарског извештаја издатог на име оштећеног се види да је он задобио телесне повреде од ватреног оружја и да је био смештен у болницу. Из Извештаја балистичког вештака се утврђује чињеница да је из оружја које је одузето од оптуженог, констатовано да чаура која је нађена на месту догађаја потиче од метка испаљеног из оружја оптуженог, а и сам оптужени не спори ту чињеницу.

Државни тужилац је предложио суду да оптуженог огласи кривим за оба кривична дела из оптужнице тј. за кривично дело Покушај убиства и кривично дело Држање у власништву, под контролом и неовлашћено држање оружја.

У својој завршној речи бранилац оптуженог Ц.С. адвокат је поред осталог навео: Оптужени је признао кривично дело из тачке 2 диспозитива оптужнице тј. кривично дело из става 1 члана 374 КЗРК. Што се тиче кривичног дела Убиство у покушају, а имајући у обзир изведене доказе, очекивао сам да ће Државни тужилац изменити диспозитив оптужнице. Не постоји кривично дело извршено без мотива иако убиство нема мотив. У конкретном случају мотив постоји, али на страни оштећеног и то због туче деце која се десила шест месеци пре критичног догађаја. Стоји чињеница да случај није пријављен полицији, али се нико није надао да ће због једног шамара детету доћи и до убиства. Оштећени и оптужени су имали добре односе пре овог случаја. У конкретном случају, а полазећи од кривичне пријаве, види се из описа догађаја да се ради о нужној одбрани. У овом кривичном случају саслушан је као сведок Н.Р. прочитане су изјаве сведока К.П. и Е.А. а њихови искази су саобразни одбрани оптуженог. На снимку који постоји на ЦД-у се види како оштећени долази на лице места са два своја сина и да се у рукама синова оштећеног јасно виде дрвене мотке. Стоји чињеница коју наглашава Државни тужилац да се не види нож у рукама оштећеног, али из списка предмета се запажа налазак ножа на лицу места, величине која је описана у списима полиције са лица места, као и један дрвени штап, али се на ЦД-у види и друга дрвена мотка у рукама другог сина оштећеног. Такође се и према исказима оштећеног и према фотодокументацији на страни 3 види повлачење оптуженог према назад. На фотодокументацији се виде трагови погодка првог испаленог метка, једнако се описује иста дистанца од сведока и од оптуженог, а види се и повлачење оптуженог уназад до момента опаљења другог метка. Умишљај оптуженог је био да одбије тај напад који је био непосредан. Напад је био озбиљан, три лица од којих двоје носе дрвене мотке, а једно лице нож, а сама радња оптуженог је била усмерена ка томе да спречи тај напад и то на начин да он погађа лево раме оштећеног, покушавајући да га погоди у леву руку. И по списима предмета се види да је након тог погодка престао напад. Кривично дело се чини са умишљајем, с тим да је постојао умишљај на страни оптуженог у ситуацији када има још два метка у оквир пиштоља, он би могао то да уради, да лиши живота оштећеног. Из свега овог сматрам да су радње које је предузео оптужени предузете у нужној одбрани, предлажем суду да сагласно одредбама 364 став 3 ЗКП оптуженог ослободи од оптужбе, а да у најнеповољнијем случају што ће бити тешко суду да образложи да постоји евентуално прекорачење нужне одбране.

Окривљени Ц.С. је у завршној речи на главном претресу подржао став свог браниоца и није имао шта да дода.

Суд у наставку пресуде образлаже своју одлуку на начин да ће прво образложити чин признања кривице оптуженог на главном претресу одржаном дана 14.11.2018. године, а онда образложење изведених доказа и њихову оцену, те закључак суда у вези са кривичним делом из тачке 1 диспозитива оптужнице, тј. за кривично дело Покушај убиства из члана 178 у вези члана 28 КЗРК.

Везано за тачку 2 диспозитива оптужнице која терети оптуженог за кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК, оптужени је признао кривицу, а суд је спроводећи начело

контрадикторности саслушао у вези са тим признањем став Државног тужиоца, браниоца оптуженог и закључио да то признање испуњава све услове из члана 248 Закона о кривичном поступку, па је сагласно том и таквом закључку донео решење и прихватио признање оптуженог. Оптужени је пре признања кривице поучен о бенифитима и лошим странама признања кривице.

Суд је при оцени признања кривице од стране оптуженог за кривично дело из тачке 2 диспозитива оптужнице нашао да је то признање дато добровољно од окривљеног, после довољно консултација са његовим браниоцем, а уз то суд је нашао да оптужница не садржи ни једну јасну повреду Закона или фактичку грешку.

Признање кривице за суд има значај подржавајуће чињенице уз оне означене у оптужници а поткрепљене доказима. Суд је даље нашао да је признање кривице од стране оптуженог за кривично дело из тачке 2 диспозитива оптужнице подржано и доказима који подупиру постојаност оптужнице. Потврда о одузетом оружју и признање окривљеног да је то оружје некада било његово суд наводи на недвосмислен закључак да је он власник предметног оружја, да за исто оружје није имао кредибилно одобрење надлежних органа и да је при једном таквом чињеничном стању остварио сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела Неовлашћено држање, контрола или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 КЗРК, па га је суд за то кривично дело и огласио кривим и осудио по Закону и то казном означеном у диспозитиву ове пресуде.

Што се тиче другог кривичног дела суд је ради утврђивања потпуног и правог чињеничног стања извео све доказе које је Државни тужилац предложио у оптужници, а потом ценио и оценио сваки доказ посебно и све њих заједно и закључио да је оптужени Ц.С. починио радње које је Државни тужилац у тачки 1 диспозитива оптужнице означио као радње извршења кривичног дела Покушај убиства из члана 178 у вези члана 28 КЗРК, али за разлику од Тужиоца суд верује да је оптужени у критичном догађају поступао у нужној одбрани.

Суд у наставку образложења пресуде даје краћи осврт на најбитнији садржај изведених доказа и то на исказе саслушаних сведока, а потом и на материјалне доказе, а након њихове презентације ће дати образложење својих разлога за веровање да је оптужени поступао у нужној одбрани.

Тако и конкретно суд даје приказ свих изведених доказа:

Тако саслушан у својству сведока оштећени Н.Х. је на главном претресу пред судом поред осталог изјавио: Ја сам тога дана био у граду, након чега сам дошао кући, а потом сам пошао до маркета да купим цигарете и ту сам срео моје синове да играју лопту. Позвао сам их да одемо до продавнице да ја купим цигарете, а потом да идемо кући. Они су пошли самном. На том путу према продавници ја и моја деца смо учили Ц.С. Он ме је провоцирао псујући ме, мене и моју децу, да би се у једном тренутку дохватио руком за појас, као да жели да одатле извади оружје. Не само да је пошао руком према појасу, него је одатле извадио пиштољ. Потом је испалио један метак, мислим да је метак испалио са наше леве стране на удаљености од око једног метра од нас. Потом смо се ту посвађали и нисмо имали физички контакт. Оптужени је потом испалио из свог оружја, не знам које је то оружје, други метак у мом правцу и погодио ме. Погодио ме је у пределу грудног коша. Потом су ме једним комбијем

одвезли у болницу. Ја сам раније имао сукобе са Џ.С., тукао је моју децу и то оба моја сина. Нисам тај случај батинања моје деце пријављивао полицији. Нисмо се помирили по народним обичајима. Ја сам се надао да ће он доћи код мене ради помирења, а он то није учинио. Неколико пута се дешавало да су се наша деца при игрању лопте посвађала, деца су ту свађу пријављивала свом оцу а он је иза тога тукао моју децу. Батинање моје деце се десило два-три месеца пре овог пуцања према мени, односно пре покушаја убиства надамном. Иза овог нашег сукоба нисмо се више поздрављали и разговарали ја и Џ.С. Не сећам се да сам тога дана имао неко средство у рукама, нож или неку мотку, а пре сусрета са оптуженим. Не сећам се ни да ли су моја деца имала нешто слично, нож или мотку у рукама у тим тренуцима док се дешавао мој сукоб са оптуженим. Ја сам био са мојим синовима, они се зову и . Први је тада био стар 17, а други 15 година. Ми нисмо тог дана нападали оптуженог. Ток догађаја је био такав да нас је он при сусрету опсовао, а онда је дошло до конфликта између њега, са једне и мене и мојих синова, са друге стране. Ја познајем лица Н.Р. Е.А. и К.П. Колико се сећам док је трајао мој сукоб са оптуженим био је присутан Е.А. Кад ме је оптужени опсовао вероватно сам и ја узвратио неким речима, не сећам се којим. Кад је оптужени по други пут пуцао и то према мени био је удаљен од мене око два метра. Нико се није укључио у наш сукоб од других лица у намери да нас раздвоје.

На питање Тужиоца како коментарише чињеницу да је на лицу места нађен један нож и једна дрвена мотка, оштећени Н.Х. је одговорио: За нож не знам, али мислим да је једну дрвену мотку имао мој млађи син.

Саслушан на главном претресу сведок Н.Р. је поред осталог изјавио: Ја не познајем оптуженог Џ.С. његов син је радио у аутоперионици која се зове Такође раније нисам познавао ни оштећеног Н.Х. до тог дана. Тог дана 30.03.2018. године када се тај случај десио био сам у мојој аутоперионици. У близини моје перионице постоје и друге такве аутоперионице. Познавао сам лица која раде у другим перионицама, али тога дана је Џ.С. био са два своја сина у мојој перионици да ми помогну у раду. Тога дана док је радио у мојој перионици Џ.С. није имао сукоб ни са киме. Непосредно пре но што се случај десио дошло је једно возило испред моје аутоперионице, ту се зауставило кратко око један минут. А ту испред перионице је Џ.С. стајао са мојим братом који се зове Р.Р. Тада је рекао мом брату да има проблема са једним лицем, није навео име тог лица, нити је рекао о каквом проблему је реч. То возило црвене боје, након што је стајало око један минут поред моје аутоперионице напустило је тај простор. У возилу су била два лица. Нисам их познавао. Та лица нису разговарала нити са мном, нити са Џ.С.. У једном тренутку Џ.С. је изашао из моје аутоперионице где ми је помагао у раду и отишао у другу аутоперионицу у мојој близини, а ја сам са његовим синовима наставио да радим. Тада сам чуо неке речи у другој аутоперионици, мислим на речи Џ.С. и људи који раде у тој перионици, али нисам чуо садржај њихових речи. Радило се о свађи између Џ.С., са једне и Н.Х. и два његова сина, са друге стране. Та друга лица у тој аутоперионици су лица по имену и његов отац чије име не знам. Када сам видео да се ствар усложњава отишао сам до места сукоба. Кад сам им пришао видео сам да се Џ.С. повлачи уназад и тада казује Н.Х. : „Немој да ми се приближаваш“. Пре но што сам ја стигао до места догађаја већ је био испаљен један метак. Метак је испалио Џ.С. у правцу земље. Тај метак је испалио уз његово интензивно повлачење уназад да би напустио место где се предметни сукоб дешава, а ја сам се више фокусирао на у намери да га зауставим у његовом понашању и у намери да све то зауставим. У том повлачењу и насртајима Н.Х. и тако у том гурању у једном тренутку дошло је до опаљења другог метка од стране Џ.С.. Џ.С. се

интензивно повлачио уназад уз изговарање речи „Немој да ми прилазиш“. У време испалења другог метка растојање између Н.Х. и Џ.С. било је око 1,5 – 2 метра. И мој брат Г.Р. је пратио догађај. За Н.Х. не знам да ли је имао нешто у рукама, али су његови синови имали у рукама по једну дрвену мотку. У једном моменту сам приметрио један нож на земљи, ту на лицу места, али не знам ко га је ту донео и оставио. Н.Х. је физички насртао на Џ.С. рукама на начин да покушава песницама да га удари.

Нисам чуо речи неког другог лица осим речи Џ.С. који интензивно понављао: „Немој ми се приближавати“, уз интензивне молбе да му се не приближава, што Нусрет није уважавао, ни то, а ни моје напоре да га зауставим. Није дошло до физичког контакта између Н.Х. и Џ.С. јер се интензивно повлачио уназад. Удаљеност места настанка сукоба између Џ.С. и Н.Х. и мене био је негде око 50 метара. Од момента настанка сукоба, па до његовог окончања Џ.С. се повлачио уназад избегавајући сукоб прешавши тако од прилике 10-15 метара. Чуо сам први пуцањ из пиштоља. До опалења првог метка дошло је паралелно са повлачењем Џ.С. и насртајима Н.Х.. Први метак је испален према земљи, али не знам тачно у ком правцу, јер сам леђима био окренут према месту дешавања. Од испалења првог метка па до испалења другог метка наставило се повлачење уназад и он је тако прешао око 7-8 метара, рачунајући од времена испалења првог до времена испалења другог метка. Деца Џ.С. су тог дана дошла у моју аутоперионицу врло рано, а Џ.С. је дошао два-три сата касније. Не знам ко су била лица у црвеном возилу које се накратко зауставило код моје аутоперионице и ту стајало око један минут, а потом отишло. Ја сам касније сазнао да је у возилу био Н.Х.. Не знам које је друго лице било. Ја пре овог догађаја нисам познавао Н.Х. али сам га касније упознао, у добрим односима сам са њиме, долазио је и да се мени извини због непријатности које је створио тога дана близу моје перионице. Имам нормалне односе са Н.Х. Н.Х. ми није рекао да је он био у том црвеном возилу, а да је он био у том возилу ја сам касније сазнао. Ја сам тог дана у том црвеном возилу видео лице Н.Х. и касније када сам га и лично упознао закључио сам да је он био тога дана у том црвеном возилу. Ништа нисам видео у рукама Н.Х. непосредно пре његовог сукоба са Џ.С.. Нусрет и његови синови су истовремено прилазили Џ.С. на начин да је био први, а они мало иза њега удаљени око једног метра. Након што је Џ.С. испалио други метак и ранио Н.Х. један од синова Н.Х. је гађао дрвеном мотком Џ.С..

Судско веће је на основу члана 338 став 1 подстав 1.3 ЗКП уместо непосредног саслушања сведока Е.А. уз сагласност странака, прочитао његов исказ који је дао полицијској служби у Митровици на записнику број 2018/БИ-35 од 04.05.2018. године када је изјавио: Кад се тај случај десио ја сам био у аутоперионици која се налази у близини моје куће. Не сећам се тачног датума, али тога дана негде између 17-18 часова Џ.С. је био у мојој аутоперионици. Ту је дошао један муштерија да опере возило. Ја сам отпочео прање, а тада је Џ.С. изашао из моје перионице само толико да га не поквасим водом док перем ауто. У том моменту дошли су Н.Х. са два своја сина са пута који води ка његовој кући, а ја и мој отац смо се поздравили са њиме и његовим синовима. Док сам ја отишао да узмем усисивач и почео да чистим возило унутра, чуо сам гласне псовке. Кад сам чуо те гласове ја сам изашао ван возила да видим шта се дешава и у том моменту сам видео са његовим синовима и како се гурају и међусобно свађају. Они су били јако близу један другом и у том моменту сам чуо један пуцањ и видео да се они међусобно раздвајају. Тада сам видео и Џ.С. са оружјем у руци. После пуцња и ја сам се уплашио. Они су наставили да се сукобљавају гурајући се тако до друге аутоперионице која се зове . Поново сам се окренуо и видео и чуо још један пуцањ и видео Н.Х. како пада на земљу, одакле су га одмах придигли и једним

комбијем одвезли. Ц.С. се удаљио одатле. Нисам видео у време свађе ништа у рукама синова. Кад је рањен био сам удаљен од њега око 10 метара.

На питање Полиције да ли се сећа шта је чинио и његови синови у моменту када је рањен. Сведок Е.А. је одговорио: Колико се сећам они су песницама ударили а он је иза тога пуцао из оружја. У време кад је рањен, је од њега био удаљен око један метар. Тога дана сам прво чуо један, а потом и други пуцањ. синови су мали, имају један 10, а други 12 година и они имају другу аутоперионицу, а дошли су кад су чули први пуцањ. По мом сазнању и су и раније имали проблема око деце.

Судско веће је на основу члана 338 став 1 подстав 1.3 ЗКП уместо непосредног саслушања сведока К.П. уз сагласност странака, прочитало његов исказ који је дао полицијској служби у Митровици на записнику број 2018/БИ-35 од 03.05.2018. године када је изјавио: Сећам се догађаја од тог дана, радио сам са својим комбијем као таксиста од до . Тога дана негде око 17 часова после подне долазио сам према и кад сам дошао код фудбалског игралишта и аутоперионице, изашла су два лица на предњем делу комбија, зауставила ме и довела једно рањено лице рекавши ми: „Настави према болници“. Ја нисам познавао та лица. Та лица ништа нису причала само су плакала током пута, а рањено лице је лежало на поду и ништа није говорило.

На основу изведеног материјалног доказа – прочитаног Извештаја полицијског официра Ш.С. и Х.П. од 30.03.2018.године, суд је утврдио следеће: Полицијски службеник Ш.С. је у свом извештају навео да је дана 30.03.2018.године, око 18,20 часова, док се као члан патроле кретао улицом у правцу аутобуске станице видео један комби беле боје са регистарским таблицама....., који долази из правца града са упаљена четири жмигавца. Возач је зауставио комби и рекао им да вози једно лице рањено оружјем. Полицијске патроле су пропратиле то возило до болнице, а тамо утврдили да је рањено лице довезао возач комбија К.П. заједно са два сина оштећеног и то Ц.Х и Е.Х. . У болници је примљено рањено лице имена Н.Х. чије је стање по изјави др стабилно. Полицијски службеници су узели податке о осумњиченом, у питању је Ц.С.. Сви подаци о жртви и осумњиченом су достављени надлежној служби. После кратког лекарског третмана оштећени је транспортован у Клинички центар болнице у Приштини.

Полицијски официр Х.П. је у свом извештају навела да је тога дана добила информацију да се у близини фудбалског игралишта код једне аутоперионице десило пуцање из оружја. Дошли су код аутоперионице Е.А. који их је обавестио да се на том месту десило рањавање. Она је са другим полицијским службеницима обезбедила лице места. На лицу места су нашли један нож, један део метка и један дрвени штап. Након тога је дошла Истражна јединица која је убрзо лишила слободе као осумњиченог једно лице и од њега одузела један пиштољ, за који се сумња да је предмет извршења кривичног дела. То лице је потом приведено у Полицијску станицу. Након тога су полицијски службеници извршили увиђај лица места и ту нашли сведоке догађаја. Она и припадници полиције нису нашли оштећеног на лицу места, јер је већ био транспортован у болницу. Они су као припадници полиције потом узели изјаву од сведока догађаја Е.А. који им је поред осталог рекао да је видео Ц.С. како погађа Н.Х. испред аутоперионице а он је након одвожења оштећеног у болницу пријавио случај полицији.

Изведен као материјални доказ Информативни истражни извештај полиције број 2018-БЦ-284 од 30.03.2018. године поред осталог наводи: Око 18,40 часова наша Полицијска јединица у саставу од Н.П. , Ш.О. и Н.Н. је срела полицијску патролу коју су сачињавала Ш.С. и Ф.С. који су их обавестили да је једно лице рањено ватреним оружјем које је одведено лекару. Утврдили су да се ради о рањеном Н.Х. који је рањен у пределу левог рамена и по казивању дежурног лекара која их је обавестила да је лице фотографисано и сумња се да има једну рану од метка у левом рамену без излазне ране. Оштећени Н.Х. их је обавестио да је имао један неспоразум са Ц.С. и да га је то лице ранило. Потом су изашли на лице места и ту срели полицијску патролу. На лицу места су приметили један нож црне боје, док је у аутоперионици био један дрвени штап за који се сумња да је остао на лицу места иза догађаја. Нису знали ко је употребио нож и штап.

Током боравка на лицу места дошли су до сазнања да се лице које је починило кривично дело налази у својој кући која је врло близу месту догађаја. Отишли су до те куће и у њеном дворишту срели осумњиченог Ц.С. и његову породицу. Он је одмах изјавио како се зове и да је починио то дело. Он је одмах на њихов захтев предао пиштољ који је имао у џепу јакне и још два метка. Ради се о пиштољу са ротирајућим оквиром црне боје који му је одузет.

Из изведеног доказа – прочитаног извештаја лекара опште болнице у Митровици бр. 6359 од 30.03.2018.године суд је утврдио назнаку лекара у виду стрелице која показује на место где је рана на телу оштећеног Н.Х. То је лева горња страна грудног коша близу рамена.

Из лекарског извештаја Клиничко-болничког центра у Приштини број 11623 од 30.03.2018.године се утврђује да је извршен преглед лица Н.Х. са датумом рођењагодине из Митровице, исти је рањен у пределу леве стране грудног коша. Овај извештај садржи и друге битне податке с тим у вези.

Из изведеног доказа – прочитаног записника о увиђају на лицу места суд се и непосредним визуелним запажањем из фотодокументације сачињене приликом вршења увиђаја уверио у изглед лица места, те приказ једног ножа, као и деформисаног пројектила пиштољског метка. На фотодокументацији је дат приказ изгледа ватреног оружја и два пиштољска метка који су одузети од оптуженог.

На основу изведеног доказа – прочитаног балистичког вештачења АКФ/2018-1492/2018-1393 од 20.04.2018. године, суд је утврдио да је деформисани пројектил пиштољског метка нађен на лицу места, на основу карактеристика које има може довести до закључка да је испаљен из пиштоља одузет од оптуженог Ц.С..

Из прочитаног Извештаја о дактилоскопском вештачењу АКФ/2018-1492/2018-1394 од 14.09.2018.године суд је утврдио да на ножу нађеном на лицу места и дрвеном штапу нису нађени отисци папиларних линија који би се упоређивањем са папиларним линијама учесника догађаја могли довести у везу са њима - учесницима догађаја.

На основу увида у Извештај Полиције о криминалној прошлости оптуженог суд је утврдио да су полицијски органи против њега подносили неколико прекршајних и кривичних пријава. Државни тужилац није доставио суду Извештај о епилогу полицијских иницијатива у покретању прекршајног и кривичног поступка против

оптуженог. Међутим, одредбе члана 73 став 3 подстав 3.5 Кривичног закона говоре о појму ранијег понашања оптуженог. Суд овај појам разуме на начин да је и само покретање неког поступка релевантно.

На основу извршеног увида на снимак на ЦД-у који је Тужилац доставио суду и који је разгледан од судског већа и странака на главном претресу види се ток догађаја који се по запажању суда одвијао на следећи начин: Види се долазак оштећеног Н.Х. и његових синова. Даље се види да синови оштећеног носе у рукама дрвене мотке, а да су иако млади један стар а други стар година, по физичкој конституцији одрасле особе са физичким својствима одраслих и снажних људских бића. Види се моменат њиховог приближавања оптуженом и његово измицање уназад. Види се и опаљење првог метка у земљу поред оштећеног, а онда и испалење другог метка који погађа тело оштећеног Н.Х. од чега он пада на земљу. Види се још пуно тога, али је суд овде изнео оно што сматра најбитнијим за своју одлуку.

Оцењујући изведене доказе сваки појединачно и све њих у међусобној вези, суд је извео следеће закључак:

Неспорна је чињеница да је оптужени Ц.С. дана 30.03.2018.године без валидне дозволе надлежних органа поседовао пиштољ марке серијског броја са окретним цилиндром са четири метка истог калибра, а за тај пиштољ. Ову чињеницу не спори ни сам оптужени признањем кривице за кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК. Ову реалност надомешћује и на главном претресу изведен као доказ, прочитана Потврда о одузимању предметног оружја од оптуженог од стране припадника полиције.

Како је оптужени признао кривицу за ово кривично дело, то га је суд огласио кривим и осудио као у изреци ове пресуде, а из разлога наведених у предњем делу образложења ове пресуде.

Што се тиче другог кривичног дела, а то је Убиство у покушају из члана 178 у вези члана 28 КЗРК, суд даје изведене закључке из пажљиве анализе сваког исказа од саслушаних сведока појединачно, те свих исказа као јединствену целину, а потом довођење тих исказа са изведеним доказима – прочитаним материјалним доказима предложеним у оптужници.

По оцени суда није спорно да су се критичног дана на месту догађаја сукобили са једне стране оптужени Ц.С. а са друге стране Н.Х. и његови синови старости и година. Да се сукоб десио неспорно је. То као чињеницу не споре ни оптужени, ни оштећени, а и искази саслушаних сведока Н.Р. Е.А. и К.П. говоре у прилог томе.

Анализирајући исказ оштећеног Н.Х. суд у њему препознаје као неспорну чињеницу то да је он тога дана био у непосредном сукобу са оптуженим Ц.С.. Разлог тог сукоба је свађа њихове деце два-три месеца пре дана кад се десио предметни догађај, односно пре тог кобног 30.03.2018. године. Исказ оштећеног Н.Х. и поред тога што у добром делу расветљава догађај, по оцени суда садржи и његов покушај да избегне да каже пуну истину. Он каже да је тога дана био у граду, а потом дошао кући и пошао до маркета да тамо купи цигарете. На том путу према маркету је срео своје синове, који су играли лопту и позвао их да оду заједно до продавнице где он

намерава да купи цигарете. Они су пошли са њим да би сво троје њих на том путу уочили оптуженог Ц.С. Оптужени их је провоцирао псовкама, да би у једном моменту кренуо руком према свом појасу на начин да показује намеру да одатле извади оружје. Потом је испалио један метак.

По оцени суда, јасно се препознаје намера оштећеног да не каже пуну истину о догађају, а суд верује да то није случајно. Он ни у једном тренутку не помиње чињеницу да су његови синови имали дрвене мотке на том њиховом путу до продавнице где су хтели да купе цигарете. Поред тога оштећени Н.Х. не помиње свој кратки боравак на месту догађаја непосредно пре сукоба у возилу црвене боје са још једним лицем, о чему говори сведок Н.Р. Тако исказ оштећеног и овог сведока урушава кредибилитет казивања оштећеног Н.Х. Оштећени Н.Х. даље говори да је оптужени испалио метак са његове леве стране у површину земље, а не говори ништа о томе да ли је нешто претходило том испаљењу метка од стране оптуженог. Исказ сведока Н.Р. надопуњује ову реалност у делу где каже да се прво чуо жесток сукоб између оптуженог и оштећеног, да су се чуле речи оптуженог: „Немој да ми прилазиш“, да је оштећени са два своја јако млада али физички врло корполентна сина већ отпочео свој напад на оптуженог. Дакле, и у овом сегменту изјаве оштећеног се види његово избегавање изношења потпуне истине о томе шта се тачно конкретног дана десило ту на лицу места. Оштећени не спори да је раније имао сукобе са оптуженим, а у вези проблема између њихове деце. Тај сукоб није пријављивао полицији.

По оцени суда обзиром здраве логике наводе на закључак да је и у том сукобу између њихове деце увек било више штете за децу оптуженог, јер су она млађе животне доби, стара 10 и 12 година, док су деца оштећеног корполентнија, стара 15 и 17 година и сигурно физички јача од деце оптуженог.

У првом делу свог исказа оштећени Н.Х. не помиње чињеницу да су тог дана његови синови имали мотке, а тек на питање Тужиоца постављено му на крају његовог исказа датог на главном претресу, он каже цитира се: „Мислим да је мој млађи син имао дрвену мотку“. Из других изведених доказа, као што је остварен увид у ЦД, исказ оптуженог, исказ сведока Н.Р. Неспорно је да су оба сина оштећеног имала у рукама дрвене мотке дужине између 50 и 70 цм. Зашто је суду ово битно? То пре свега зато што је очигледно да су синови оштећеног заједно са оштећеним Н.Х. у ствари циљано и уз претходну припрему кренули према оптуженом у намери да га нападну. Како другачије разумети то да они са места где играју фудбал, како то говори њихов отац, оштећени Н.Х. полазе са својим оцем, оштећеним, до продавнице, а при томе носе дрвене мотке. Како разумети то да су они са игралишта где су играли фудбал одједном пошли са својим оцем, а у рукама им се нашле дрвене мотке. Та реалност говори у прилог чињеници да оштећени Н.Х. не говори пуну истину. Његови синови нису напустили игру и кренули са њим у продавницу, него су се припремили, наоружали дрвеним моткама и кренули не према продавници да купе цигарете, него да нападну оптуженог. То је по логици ствари врло вероватније од онога што каже оштећени Н.Х.. Превише је случајности да би све било случајно. Поред тога, чињеница коју износи сведок Н.Р. да је оштећени Н.Х. непосредно пре сукоба боравио на кратко у црвеном возилу у близини места дешавања је нешто што оштећени уопште не спомиње, дакле, свесно га прикрива, а за суд то има тај значај да је он у ствари извиђао лице места и вршио припреме за напад према оптуженом који се убрзо потом и десило.

По оцени суда овај његов боравак, о коме на врло јасан начин говори сведок Н.Р. је у ствари извиђање простора за сукоб, односно припрема која се материјализовала не само радњом извиђања, него и ношењем мотке од синова оштећеног. Тај и такав сплет околности наводи суд на закључак да је оштећени свесно повео своје синове, рачунајући на њихову младост и снагу, проценио да је то добра прилика да успешно реши сукоб нападом на оптуженог који се кобно завршио по њега.

Оцењујући напред исказану реалност о току догађаја суд изводи врло логичан закључак да је оптужени Џ.С. врло рационално поступио. Наиме, оцена је суда да је он поступао у нужној одбрани, бранећи се од непосредног противправног и ничим изазваног напада. Закони логике би сваког човека здравог разума у оваквој ситуацији навели на закључак да је изложен великом ризику за свој живот, онда када га уз интензивну свађу нападају три физички снажна лица од којих двоје носе дрвене мотке дужине 50 – 70 цм. Наиме, синови оштећеног су млада и добро развијена људска бића, у најбољој животној доби за физичку активност, а уз то снабдевена и врло опасним предметом да тело човека тешко повреди кренули у напад. Оптужени је у тако створеној опасности по његов живот, по оцени суда врло рационално поступио. Он наиме, испаљује први метак у правцу земље и тако наговештава своју намеру да се брани и показује свој страх од опасности која му прети. Оштећени Н.Х., иако има испред себе гневног човека који дејствује из ватреног оружја и даље по казивању сведока Н.Р. наставља интензиван напад, а уз упорно измицање уназад оптуженог и уз речи молбе и преклињања да стане са својим нападом. Како то запомагање оптуженог није уродило одлуком оштећеног да стане, него он наставља напад, напад у којем не само да угрожава свој живот, него и живот своје деце, јер су испред себе имали наоружаног човека који пуца, он напад наставља и ствара услове да не само он, него и његови синови буду погођени ватреним оружјем. У једној таквој деликатној ситуацији оптужени ипак испаљује метак у тело оштећеног, иако му већа опасност долази од деце оштећеног, који у рукама имају дрвене мотке и показују интензивну спремност да нападну и повреде оптуженог. У овако екстремно тешкој ситуацији по оцени суда оптужени Џ.С. врло рационално размишља и поступа. Да оптужени није имао намеру да лиши живота оштећеног говори и чињеница да је он престао са испалењима метка онда након што је, оцена је суда, иза врло разложне одбране себе, повредио оштећеног Н.Х. и тиме зауставио даљи напад према њему од оштећеног и његових синова. Чињеница да је у ротирајући оквир свог пиштоља имао још два неиспаљена метка за суд има тај значај да је оптужени могао а да је хтео да њиховим испалењем повреди или лиши живота и синове оштећеног. На сву срећу, иако је био у великој опасности, оцена је суда, он је врло рационално поступио и одмах престао са дејством из ватреног оружја, чиме је интензиван напад од оштећеног и његових синова према њему престао. Има простора и за размишљање да тај напад иза испалења другог метка и пада оштећеног Н.Х. није одмах престао јер га је један од синова оштећеног гађао дрвеном мотком.

Чињеница да је нађен нож на лицу места је ирелевантна са аспекта предметног догађаја, јер нема доказа о томе коме је тај нож припадао. Поред те чињенице и сведоци Н.Р. нити К.П. и Е.А. не помињу то да су у рукама неког од актера догађаја видели тај нож.

За суд је посебно битан исказ сведока Н.Р. Он је у свом исказу пред органима поступка изјавио да није пре критичног дана познавао ни оптуженог нити оштећеног, што за суд има тај значај да то подржава уверење суда да он оно што казује казује

објективно и искрено. Исказ овог сведока је посебно интересантан у делу где он помиње кратак боравак црвеног возила у близини његове аутоперионице. У том возилу су по његовом исказу била два лица која он није познавао, али је касније закључио да је једно од та два лица био и оштећени Н.Х. чији лик је упамтио, а касније га видео као познат у кратком времену иза овог догађаја. Овај сведок посебно говори о интензивним насртајима оштећеног и његових синова према оптуженом и узмицање уназад од стране оптуженог које измицање је трајало од 10-15 метара. Та реалност за суд има тај значај да је оштећени са својим синовима хтео физички да нападне оптуженог. Колико би тај напад нанео штете оптуженом непознаница је, али обзиром здраве логике наводе на закључак да би оптужени отрпео озбиљан напад. Страх је природна емоција, а суд сматра да би свако друго људско биће у таквој ситуацији када на њега крећу опасним средствима лица са којима је раније био у сукобу, а корполентност тих лица и њихова бројност би сваког довела до лаког закључка да је однос његове физичке снаге и снаге троје нападача у пропорцији која говори у прилог његове штете. Суд ову чињеницу наглашава из разлога што сматра да у конкретној ситуацији оптужени не само да је поступао у нужној одбрани, него и да није дошло до прекорачења нужне одбране. Не би било мудро ни за чији интелект да у таквој ситуацији размишља и промишља докле ће досегнути нечија намера, да ли ће се завршити мањим батинама или можда са nanoшењем повреда опасним по живот. Чињеница да су се оптуженом приближавала три лица, од којих су двоје имала опасне предмете у руци, дрвене мотке, којима би један ударац по телу другог лица, а посебно у предео главе могао да буде и са смртним исходом.

Извештаји полицијских официра, записник о увиђају, налаз вештака балистичара, говоре у прилог ономе што се тога дана десило. Суд је анализом утврђеног чињеничног стања заузео радикално другачије становиште од тезе коју заступа Државни тужилац. Државно тужилаштво сматра да су у радњама оптуженог предузетим критичног дана на том месту садржана субјективна и објективна обележја бића кривичног дела Убиство у покушају. Суд има другачије схватање које је изнео и образложио, уз навођење разлога у предњем делу ове пресуде.

Суд сматра битним да у овој пресуди да нагласак ставовима позитивног права које је у примени на Косову, а које о нужној одбрани има следеће схватање:

Нужна одбрана је основ који искључује постојање кривичног дела, тј. дело учињено у нужној одбрани није кривично дело. Поред тога, нужна одбрана је она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремени противправни напад. Према теорији позитивног права Косова нужна одбрана има два елемента и то напад и одбрану, као и да се услови за нужну одбрану посебно везују за ове две компоненте. Тако и конкретно услови напада су: да напад долази од човека, да је напад уперен против неког правом заштићеног добра, да је противправан, истовремен и стваран.

По оцени суда у конкретном случају постојао је напад оштећеног и његових синова. Радња оштећеног и његових синова је била вољна радња усмерена на њихово хтење да повреду оптуженог због њихових ранијих сукоба. По оцени суда оптужени је понашањем оштећеног био угрожен. Угрожен је био његов живот и тело. Напад оштећеног и његових синова је био противправан, јер није био изазван тренутним понашањима оптуженог.

По теорији позитивног права неспорна је и истовременост напада која је у конкретном случају постојала паралелно са радњама одбране коју је предузео оптужени Ц.С.. По теорији позитивног права истовременост напада постоји и у случају када нападач привремено и на кратко време прекине напад, ако је извесно да ће наставити напад. По становишту суда напад је стварно постојао, јер се из изведених доказа суд и непосредним визуелним запажањем, а након увида у ЦД снимак, уверио да радње испалења метка од оптуженог Ц.С. долазе у време док траје интензиван напад оштећеног Н.Х. и његових синова а оптужени уз пуцње врши повлачање уназад у покушају да избегне напад.

Ценећи одбрану оптуженог, који је по оцени суда поступао у нужној одбрани, суд је исту оценио на начин да је у његовим радњама одбране садржано биће кривичног дела Покушај убиства. Наиме, он је своју одбрану предузео тако што је иза првог упозоравајућег испалења метка испалио и други метак и то у правцу тела оштећеног Н.Х. али да је та његова радња по оцени суда била неопходно потребна за одбијање напада.

Према теорији позитивног права уколико би нападнути успео да одбије напад, а да при томе не повреди никакво нападачево добро, односно да не оствари елементе бића неког кривичног дела, онда не би било места и потребе примењивати институт нужне одбране коју познају модерна кривична права, па и кривично право Републике Косово.

Према становишту суда као неопходно потребна одбрана је она одбрана којом би се, с обзиром на околности конкретног случаја, могао ефикасно одбити напад уз најмању повреду нападачевог добра. Питање граница нужне одбране суд сматра битно фактичко питање које се треба оценити и у конкретном случају. Суд је при тој оцени узео у обзир интензитет напада и употребљених средстава, начин и средства која су нападнутом стајала на располагању за одбијање напада. Оно што је по оцени суда битно је то да је потребно да се у највећој мери штеде нападачево добра, али да се при томе не угрози ефикасност одбране. Због укупности дешавања није увек могуће рационално поступати. Ризик у том погледу, по оцени суда, треба да сноси нападач. Да ли је одбрана била неопходно потребна цени се са аспекта нападнутог и ситуације у којој се нашао. Оно што је по оцени суда битно је то да се од нападнутог не може увек тражити да он поступа хладно и трезвено, те на начин да подеси одбрану тако да она у потпуности одговара интензитету напада, као и то да је свако оклевање оптуженог и непримена ефикасне одбране могла довести до најтежих последица по оптуженог.

По становишту позитивног права Косова не упоређују се последице напада и последице одбране, већ могућа последица напада, то јест оно што је нападнутом непосредно претило и оно што је причињено одбијањем напада. Поред тога, по становишту позитивног права Косова, прихваћено је схватање да се нападнути не мора увек ограничити на дефанзивну одбрану, него има право и на офанзивну одбрану, ако се другачије не може одбранити. Нападнути треба прво да настоји да дефанзивном одбраном одбије напад, а ако то није могуће онда је свакако дозвољено да предузме и офанзивну одбрану. У конкретном случају оптужени Ц.С. је по његовом исказу и исказу саслушаних сведока настојао одбранити дефанзивно, повлачећи се уназад, уз прелазак тако 10 - 15 метара. Како то није уродило плодом он је са дефанзивне прешао на офанзивну одбрану употребивши оружје.

Поред тога, по теорији позитивног права Косова нужна одбрана представља право нападнутог да поступи на начин да он није дужан да се бекством спашава од напада. Поред тога, треба разликовати бекство и избегавање које не значи и понижавање, односно повреду достојанства нападнутог.

Становиште је суда да би постојала непходна одбрана треба да постоји разуман однос између вредности нападнутог добра и вредности оног добра које се одбраном угрожава, али се не ради о сразмери између степена интензитета напада и средства и интензитета радњи предузетих ради одбијања напада. При оцени да ли је одбрамбена активност Ц.С. била у границама нужне одбране за суд је било битно да ли нападнути Ц.С. могао на други начин, без ризика за нападнуто добро, одбити напад у конкретним околностима. При тој оцени суд је имао у виду и чињеницу да право на нужну одбрану није условљено једнаком вредношћу правног добра које је објект напада, јер се по оцени суда и правно добро мање вредности може бранити повредом нападачевог добра које има већу вредност.

По позитивном праву Косова одбрана подразумева свест о нападу и вољу да се тај напад одбије. Само таква радња није противправна.

По оцени суда у конкретном случају нема прекорачења нужне одбране од стране оптуженог Ц.С.. Прекорачење нужне одбране би постојало онда када би били остварени сви услови одбране и напада осим оног услова који захтева да је одбрана била неопходно потребна.

Оцењујући одбрану оптуженог Ц.С. за кривично дело Покушај убиства суд је нашао да се она може прихватити. Наиме, његова одбрана је логична. Логичност његове одбране за ово кривично дело састоји се у томе што је по схватању суда, а изнетом у предњем делу ове пресуде, он поступао у нужној одбрани бранећи се од истовременог напада оштећеног Н.Х. и његових синова. Да је његова одбрана кредибилна потврђују и искази саслушаних сведока и други изведени докази, с примарним значајем исказа сведока Н.Р. који врло јасно говори о интензивном трајању напада оштећеног Н.Х. и његових синова и паралелну одбрану оптуженог дејством из ватреног оружја уз интензивно повлачење уназад.

У току кривичног поступка није се појавила сумња да је урачунљивост окривљеног смањена или искључена, а на основу описа његовог понашања се може закључити да је он предузимао целисходне и сврсисходне поступке.

Оцењујући правно утврђено чињенично стање суд је нашао да су се у радњама оптуженог код кривичног дела описаног у тачци 2 диспозитива оптужнице стекла сва законска обележја кривичног дела Држање у власништву, под контролом или неовлашћено држање оружја из члана 374 став 1 КЗРК. Ово кривично дело према одредбама члана 374 став 1 КЗРК врши свако ко поседује ватрено оружје без дозволе надлежног органа. У конкретном случају је утврђено да је оптужени имао у посед без валидне дозволе пиштољ са четири метка за тај пиштољ. Самим тим у његовим радњама су се стекла објективна обележја овог кривичног дела.

Ово кривично дело оптужени је, према налазу суда, извршио са директним умишљајем.

Узимајући у обзир да је оптужени Ц.С. у време када је учинио кривично дело из члана 374 став 1 КЗРК био урачунљив и поступао са умишљајем, као и да је био свестан да је његово дело забрањено, он је извршење овог кривичног дела скривио, па на његовој страни постоји кривица.

Као кривично одговорно лице суд је оптуженог огласио кривим за кривично дело из члана 374 став 1 КЗРК. Приликом одлучивања о казни суд је имао у виду све околности члана 73 КЗРК које утичу да казна буде мања или већа. Тако и конкретно:

Од отежавајућих околности на страни оптуженог за кривично дело за које га је суд огласио кривим суд је нашао да постоји следеће:

Степен кривичне одговорности. Оптужени је по налазу суда кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 КЗРК извршио са умишљајем, јер је по оцени суда био способан да схвати своје понашање. Суд је поред тога као отежавајућу околност на страни оптуженог Ц.С. узео у обзир и његово претходно понашање. Наиме, из Извештаја полиције о криминалној прошлости Ц.С. се утврђује да је против њега покретано више прекршајних и кривичних поступака. Суду нису достављени докази о епилогу тих поступака, па им суд не може придати значај по члану 349 Закона о кривичном поступку, али их узима у обзир по члану 73 став 3 подстав 3.5 КЗРК, који говори о претходном понашању извршиоца.

Суд је на основу члана 365 став 1 подстав 1.5 ЗКП одлучио да се у изречену казну затвора оптуженом урачуна и време које је провео у притвору од 30.03.2018. године до 22.11.2018. године.

Од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд је узео у обзир његово признање кривице за кривично дело за које га је суд овом пресудом огласио кривим и осудио. Поред тога, а као олакшавајућу околност, суд је узео у обзир и то да је оптужени Ц.С. отац петоро малолетне деце, сиромашног имовног стања и незапошљен.

Суд је на основу члана 452 и 453 ЗКП одлучио да оптуженог обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка у износу као у изреци ове пресуде.

На основу члана 375 став 3 КЗРК од оптуженог Ц.С. одузима се пиштољ марке серијског броја..... са два метка калибра 38 мм.

Овакво схватање суда о предметном догађају било је и разлог да суд упути оштећеног Н.Х. да свој имовинско-правни захтев остварује у грађанској парници.

За кривично дело Покушај убиства из члана 178 у вези члана 28 КЗРК суд је оптуженог Ц.С. а применом члана 364 став 1 подстав 1.3 ЗКП, ослободио од оптужбе, налазећи да је поступао у нужној одбрани. Сагласно овој и оваквој одлуци суд је оптуженог ослободио од плаћања трошкова кривичног поступка за ово кривично дело.

Из напред изнетих разлога одлучено је као у изреци ове пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Одељење за тешка кривична дела
К.бр. 97/18, дана: 22.11.2018. године

Правна секретарица,
Јасмина Манојловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Томислав Петровић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 (петнаест)
дана од дана пријема исте Апелационом суду у Приштини, а преко
овог суда.